

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **P. K.**, nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Martinem Chludem, advokátem ADVOKÁTNÍ
KANCELÁŘ – LEGAL SERVICE s.r.o., se sídlem Palackého tř. 802,
537 01 Chrudim

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, IČ 6963
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2022, č. j. X ve věci invalidního
důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2022 žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022, č. j. X, kterým jako správní orgán prvního stupně rozhodla o žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu tak, že žádost žalobce zamítla podle § 41 odst. 1, odst. 2

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chrudim ze dne 3. 3. 2022 nebyl žalobce shledán invalidním pro invaliditu třetího stupně, ale nadále pro invaliditu druhého stupně. Podle uvedeného posudku poklesla žalobcova pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 60 %. Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu (posudek ze dne 28. 6. 2022) byla shodně určena míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 60 % (se zvýšením o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb.).

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Žalobce v žalobě poukazoval na nesprávnost závěrů v uvedených posudcích. Tvrdil, že závěr o míře poklesu pracovní schopnosti 60 % není správný. Dále tvrdil, že posudkový lékař nesprávně zhodnotil veškeré zdravotní komplikace, kterými žalobce trpí. Posudkový lékař nesprávně podřadil zdravotní stav žalobce pod příslušné položky ve smyslu přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalobce poukázal na skutečnost, že mimo nepříznivý zdravotní stav způsobený zejména poúrazovou artrózou kyčelního kloubu vpravo II.-III. stupně trpí žalobce dalšími zdravotními omezeními, která ve svém součtu podstatně zvyšují míru poklesu pracovní schopnosti nad rámec uvedeného.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10. 10. 2022 uvedla, že při svém rozhodování neshledala prvoinstanční rozhodnutí v rozporu s právními předpisy, ani že by bylo nesprávné, popř. že by nastala skutečnost, která by odůvodňovala zastavení řízení. Žalovaná navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením.

IV. Jednání soudu

4. Jednání ve věci se konalo dne 24. 1. 2023. Žalobce i jeho právní zástupce se z jednání písemně omluvili s tím, že souhlasí s jednáním i rozhodnutím bez jejich přítomnosti. Krajský soud tedy konal jednání v nepřítomnosti žalobce v souladu s § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), podle něhož platí, že neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení; tyto soud neshledal. V úvodu jednání soud sdělil podstatný obsah žaloby.
5. Krajský soud dále provedl při jednání důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ze dne 9. 12. 2022. Jiné důkazy strany k provedení nenavrhovaly.
6. Žalovaná strana závěrem navrhla zamítnutí žaloby; náhradu nákladů řízení nepožadovala.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a. nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.
12. Na základě provedeného důkazu posudkem PK MPSV vzal krajský soud za prokázané, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska poúrazová artróza kyčelního kloubu vpravo III. stupně s rozvojem po úrazu dne 16. 11. 2016. Tento náález byl podřazen pod položku 9c oddílu B kapitoly XV vyhlášky o posuzování invalidity; procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 50 %; horní hranice procentního rozmezí byla zvolena vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím. Vzhledem k pracovní kvalifikaci posuzovaného byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti zvýšena o 10 % na celkových 60 %. Podklad pro toto zvýšení poskytuje § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, podle něhož platí, že v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující

příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

13. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na správně zjištěném skutkovém stavu a správném právním posouzení věci, a je tedy zákonné.
14. Krajský soud musí konstatovat, že žalobní námitky jsou formulovány jen velmi obecně, a to natolik, že žaloba je na samé hranici meritorní projednatelnosti. V soudním řízení správním platí dispoziční a projednací zásada, žalobce pak tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Pakliže žalobce vyjádřil toliko obecný nesouhlas se závěrem o určené míře poklesu pracovní schopnosti a stejně tak obecný nesouhlas s podřazením zdravotního stavu pod příslušné položky přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, předurčuje to také obecnost odůvodnění rozhodnutí soudu. Na neurčité žalobní námitky může soud reagovat pouze obecně; rozhodně není povolán k tomu, aby za žalobce domýšlel či upřesňoval žalobní body, neboť by tím popřel svou roli nezávislého arbitra sporu a stavěl by se do role žalobcova advokáta. Žalobce v žalobě netvrdil, jaká by měla být dle jeho názoru správná míra poklesu pracovní schopnosti. Netvrdil ani, pod jakou z položek přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity by měl být jeho zdravotní stav správně podřazen. Nesnesl tedy žádná tvrzení, natož důkazy, které by zpochybňovaly posudkové závěry. Interpretací žaloby lze pak předpokládat, že žalobce se domáhal toho, aby byly zohledněny jednotlivé jeho zdravotní obtíže a míry poklesu pracovní schopnosti jim přiřazené aby se počítaly; takový postup ovšem vyhláška o posuzování invalidity výslovně vylučuje v § 2 odst. 3: *„Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“*

VI. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 24. ledna 2023

Mgr. Ondřej Bartoš, v. r.
soudce